

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko Svazu průmyslu a dopravy ČR k <i>Návrhu poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 500/2004 Sb. správní řád, ve znění pozdějších předpisů</i>
Č. J.	12/2019
DATUM ZPRACOVÁNÍ	1. února 2019
KONTAKTNÍ OSOBA	Pavel Farkač
TELEFON	225 279 204
E-MAIL	pfarkac@spcr.cz

SVAZ PRŮMYSLU A DOPRAVY UPLATŇUJE **SOUHLASNÉ STANOVISKO, KDY OVŠEM UPOZORŇUJEME NA PARALELNÍ AKTIVITU VYVÍJENOU V RÁMCI VLÁDNÍ NOVELY ZÁKONA Č. 416/2009 SB. Z DŮVODU MOŽNÉHO SOUDNÍHO PŘEZKUMU ZÁROVEŇ DOPORUČUJEME ŠIROKOU ODBORNOU DISKUSI K NÁVRHU.**

Návrh úpravy správního řádu se týká problematiky závazných stanovisek, lhůt pro jejich vydání a nabytí fikce nepodmíněnosti rozhodnutí tímto závazným stanoviskem. Upozorňujeme, že obdobná aktivita probíhá rovněž u přípravy vládní novely zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (dále jen „zákon o urychlení“), kde bylo mimo jiné rovněž požadováno vyřešení těchto aspektů. Dle informací, které máme k dispozici, bude součástí vládní novely rovněž obecná úprava správního řádu a speciální úprava u závazných stanovisek, která jsou podkladem pro stavební řízení.

Z hlediska obsahu poslaneckého návrhu se jedná o úpravu, která by se vztahovala na všechna závazná stanoviska vydávaná pro potřeby jakéhokoliv správního řízení. V principu nelze této snaze absolutně nic vytknout, protože není nezbytné rozlišovat, pro jaké účely je závazné stanovisko vydáváno, zásadní je, aby pro jeho vydání byla stanovena pravidla a přijatelná lhůta. V tomto smyslu jde poslanecký návrh dále než úpravy předpokládané v zákoně o urychlení, protože ve správním řádu navrhuje nejenom stanovení lhůty pro vydání závazného stanoviska, ale obecně i zavedení „fikce“ a podmínek přezkumu závazných stanovisek. Úpravy v souvislosti se zákonem o urychlení poslední dvě jmenovaná témata upravují pouze pro stavební zákon a na něj navázaná závazná stanoviska.

Zásadní (a z hlediska udržitelnosti před Ústavním soudem principiální) rozdíl je v tom, jakým způsobem je formulována samotná fikce, kde poslanecký návrh předpokládá fikci nepodmíněnosti závazným stanoviskem a fikci souladu se zákonem, zatímco verze diskutované v rámci přípravy vládní novely zákona o urychlení předpokládají fikci souhlasu dotčeného orgánu. Toto je klíčová otázka, nad jejímž finálním řešením musí být dosaženo odborné shody proto, aby bylo ideálně na nulu minimalizováno riziko

úspěšného zpochybnění úpravy Ústavním soudem. Zejména z hlediska výstavby je „fikce“ zásadním tématem, jelikož je jediným nástrojem, kterým lze zajistit, že správní úřady nebudou svou nečinností blokovat soukromé, ale rovněž veřejné, rozvojové záměry.

Obečně lze velmi kvitovat, že se předkladatelé zabývají stejným tématem, které aktuálně rezonuje v té části státní správy, která se zabývá povolováním staveb, a že nezbytnost nastavení „fikce“ vnímají obě skupiny jako stěžejní parametr fungování státní správy. **V této souvislosti považujeme za stěžejní, aby výsledné řešení bylo minimálně v oblasti povolování staveb správně legislativně formulované tak, aby bylo odolné případnému soudnímu přezkumu.** Věříme, že se v zákonodárném procesu toto podaří.